

et højt fagligt niveau – også uden for universitetsbyerne. Endelig – for det tredje – vil opbygningen af et attraktivt alternativ til universiteterne sikre, at disse ikke bukker under for det kvalitative og kvantitative pres, de udsættes for som følge af den stigende søgning. CVU'erne vil være velegnede til at modtage en stor del af det forventede stigende studenterpres.

CVU'erne kan ses som svaret på det 21. århundredes udfordringer. Etableringen af CVU'ere vil således skabe et sammenhængende, vidtfavnende og fleksibelt uddannelsessystem med attraktive og ligeværdige uddannelsesmuligheder indenfor både teoretiske og mere praksisorienterede studier. Fusionerne vil skabe bedre muligheder for strategiske satsninger på f.eks. IT, internationalisering, samspil med aftagergrupper og faglig kvalitetsudvikling.

3.2. FUSIONER MELLEM UNIVERSITETER OG MVU-INSTITUTIONER

En anden model til en ny institutionel struktur kunne tage udgangspunkt i fusioner mellem universiteter og MVU-institutioner. Fusionerne vil medføre etablering af i alt ca. 10-12 universiteter med et antal geografisk spredte afdelinger. I første omgang vil der primært være tale om en organisatorisk – snarere end en geografisk – samling af institutionerne. Informationsteknologien vil kunne bruges til aktivt at koble universiteterne sammen med afdelinger og filialer bl.a. ved brug af videokonferencesystemer, internet mv.

Hvordan og med hvilke udgangspunkter fusionerne kommer i stand vil afhænge af lokale behov, studentervolumen og institutionelle styrkepositioner. Fusionerne bør ske mellem institutioner, der udbyder forskellige uddannelser inden for forskellige fagområder.

Universiteterne vil blive finansieret gennem taxametertilskud, forsknings- og udviklingsmidler og indtægtsdækket virksomhed. I bevillingsmekanismerne tilstræbes en vis kobling mellem kvalitet og finansiering, f.eks. ved at knytte bevillingernes størrelse sammen med kvalitetsmålinger, gennemførselsprocenter, evnen til at leve op til egne strategiske målsætninger osv.

På institutionerne vil der eksistere både forskningsbaserede LVU-uddannelser og ikke-forskningsbaserede MVU-uddannelser. Skellet mellem de to kategorier vil imidlertid gradvist

blive mindsket som følge af forskningstilknytningen og udviklingsbaseringen. MVU-uddannelserne på de fusionerede institutioner vil som en konsekvens af det faglige kvalitetsløft kunne opnå bachelorstatus.

Man kunne forestille sig, at fusionerne vil kunne skabe universiteter med forskellige profiler. På den ene side vil der findes grundforskningsorienterede universiteter med stor vægt på forskningsbaseret uddannelse og uddannelse af kommende forskere, og på den anden side vil der findes mere erhvervsrettede og aftagerorienterede universiteter med stor vægt på samspil med det omgivende samfund, praksis- og anvendelsesorientering, tværfaglighed mv.

En sammenhæng mellem KVVU-niveauet og universitetssektoren kan fx sikres ved, at dimittender fra de korte videregående uddannelser sikres en bekendtgørelsesbelagt merit til relevante mellemlange videregående uddannelser og ved at skabe incitamenter for universiteterne til at udbyde attraktive diplomuddannelser, som dimittender fra korte videregående uddannelser kan få adgang til.

Visionen bag universitetsmodellen er at skabe stærke uddannelsescentre, der med en dynamisk faglig kerne omkring forskning, udbyder videregående uddannelser på et højt internationalt niveau. Fusionerne skal sikre dels en større bredde i uddannelsesviften og institutionernes kompetenceprofiler, dels tilvejebringe det finansielle grundlag for uddannelse og forskning på højeste kvalitative niveau. MVU-sektoren hæves fagligt gennem tilknytningen til universiteterne, men også universiteterne som sådan revitaliseres gennem indfusieringen af de mere professionsorienterede og erhvervsrettede MVU-uddannelser.

3.3. HVORDAN GENNEMFØRES MODEL- LERNE

Hvis man ønsker en institutionel reform, er der ingen tvivl om, at tiden er moden nu. For det første fordi den institutionelle struktur kan være på plads, inden de store ungdomsårgange for alvor slår igennem i uddannelsessystemet om 7-10 år, og for det andet fordi en meget stor del af underviserstaben står overfor pensionering inden for den samme årrække, hvilket betyder større muligheder for at implementere de nye og mere fleksible stillingskategorier, der